

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroske ulice št. 5. — Delalniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na volikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Volilni shod na Pohorji.

Odbor »bralnega društva« v Ribnici na Pohorji je bil že davno namenjen napraviti svojim prijateljem pouka in razvedrila in je sedaj to skupno rešil z g. državnim poslancem Fr. Robičem, kateri je drage volje prevzel povabilo društva in došel dne 13. avgusta poročat svojim volilcem o svojem delovanju v deželnem in državnem zboru.

»Upali smo in se bali«, kakor govori pesnik, da ne bi se nam veselica slabo obnesla s tem, da bi se premalo ljudstva zbralo. Vendar naše nade so bile še presežene, kajti okoli pete ure popoldne zbralo se je toliko razne gospóde in čvrstih kmetov od blizo in tudi od daleč, da smo radostnega srca si mislili: Gotova resnica je: Slovan gre na dan!

Po pozdravu gosp. predsednika nastopi oder željno pričakovani naš g. poslanec, ter v kratkih, temeljnih in sila premišljenih besedah nariše nam svoje delovanje, kakor sploh delovanje slovenskih in konservativnih poslancev v državnem zboru. Ko še opiše nekoliko sedanjí politični položaj, pravi svojim volilcem, naj oni sodijo potem, je-li on spolnil svojo dolžnost in imajo volilci va-nj zaupanje? Spoznali smo po vsestranskem prevdarku, da je dandanes težko biti državni poslanec, ko bi po enej strani volilci radi od njega zahtevali veliko uspehov, kateri so pa v sedanjem položaju vlade in državnega zbora od naše strani nemogoči, vsaj za sedaj; po drugej strani pa tudi ni prijetno za poslanca, če vidi, da vsi naporí njegoví se le malokedaj posrečijo. Spoznali smo, da poslanec, ako hoče kaj doseči v blagor svojih volilcev, mora biti temeljito podučen v vseh vprašanjih parlamenta, izvrsten govornik, pred vsem pa krepkega značaja in mirnega zadržanja. Vse te lastnosti opazili smo na gosp. Robiču, najbolj pa še resno voljo za naš blagor delovati. Sedaj nastopijo naš vlč. g. župnik ter ko raztolmačijo delovanje poslancev,

govorijo nam vsem iz srca, ko v imenu nas vseh in celega Pohorja izrečejo gospodu poslancu popolno zaupanje, kar so vsi navzoči potrdili s trikratnimi »živio«-klici. Na to se je »per acclamationem« izvolil zopet stari odbor društva. Sledil je še krepki govor č. g. Slaniča o kmetovem izobraževanju s pomočjo koristnega berila in vspered je završil gospod J. V. z izvrstno deklamacijo »kmetška hiša«. Na to se je pričela prosta zabava, katero je najbolj povzdigovalo krasno petje gg. kaplanov in učiteljev. Kdor pa se je še vse eno hotel dolgočasiti, tega spravila je v dobro voljo umetna godba, katera je marsikoga omamila, da je pozabil, kedaj je minola cela noč.

V poznej noči in proti jutru poslovili so se daljni naši gostje iz Vuhreda, Marnberga, Vuzenice, od Sv. Antona in iz Lehna. Hvala vam vsem na bratskem obisku, pristrčna hvala še gospodu poslancu Robiču in pa na večkratno svidenje! Posebna hvala za sijajen večer pa gre našemu vlč. g. župniku, katerega trud za blagor naš je vsikdar velik, pa vspeh tudi gotov! M.

Veliki koncert „slov. pevskega društva“ v Mariboru, dne 6. avgusta 1893.

(Konec.)

Pesem Nedvedova »Nazaj v planinski raj«, nam že dobro znana, pela se je s tolikim čutom, s toliko milobo, da bi človek poslušaje vabilo »nazaj v planinski raj«, najraje si otresel mestni prah in se podal tje gori v hribe in tam s pastircem narodno zapel: »Na planinah je lušno biti«.

Ko so podoneli ti mili akordi, že nastopi moški zbor s svojo naslombo z dobrim orkestrom, da bi zapel pesem, ki je ponos vsakemu Slovincu, B. Ipavičev »Kdo je mar?«

Ta večer pa je smel tudi vsak pevec za-se ponosen biti, vsak je stal na svojem mestu in storil, kar je bilo v njegovih močéh — uspeh je bil tudi velikanski. le tu in tam slišale so se opazke, da je manjkalo nekaj

mladeniškega navdušenja, pri čveterospvih pa bolj enoličnih glasov. Pa ne oziraje se na to, le rečemo, da je ta pesem napravila mogočen vtis na poslušalce. Grbičevu »Žitno polje«, ena, kar zadeva muzikalično vrednost, — najboljših pesmij, iz katere veje prav slovanski duh, moralo se je ponavljati; laskavo priznanje za vglasitelja, ki je zbor sam vodil. Da se ne mudimo predolgo pri posameznih točkah, preskočimo koj k zadnji, ki je bila prav na svojem mestu. Ravno so podoneli glasovi večernega zvona v stolnici, ki je vabil vse verne k večerni molitvi, katero je tudi večina gostov javno na vrtu opravila, kar naenkrat zašumé divni akordi prelepe Förster-jeve »Ave Maria«. In če bi bilo »slov. pevsko društvo« le to edino pesem v programu imela, plačan bi bil trud in pot vsakemu, tudi najbolj oddaljenemu gostu s to edino pesmijo. To je pesem, ki zna uživiti ne le naroden, marveč tudi verski duh v dobrem slovenskem sreju. Zato ni čuda, ako so marsikateremu gostu zaigrale solze v očeh, ko so naši vrli pevci k sklepu svojega programa posvetili svoje glasove sv. kraljici nebeske glasbe ter nam zaklicali zadnji »Ave Maria«. Hvala »slov. pevskemu društvu« za to prekrasno kompozicijo, radi njo bomo vsikdar poslušali in če se vsako leto ponavlja.

Po izbornu dovršenem koncertu, razdelila se je družba, večina se je preselila v prostorne dvorane hotela »Nadvojvoda Ivan«, med temi tudi ljubljanski pevci, ki so še poprej na Gambrinovem vrtu dvakrat nastopili in v lepih pesmih pokazali svojo veliko izvežbanost, pa tudi lepoto svojih glasov; za temi tudi mariborski čitalnični pevci v nježni Hudovernikovi »Naša zvezda« in s svojim novim tamburaškim zborom, da še slovanski živelj v Mariboru ni izumrl. Polnočni vlak odpeljal nam je večino gostov, ki so gotovo z enakim navdušenjem se povračali na svoj dom, kakoršnje so tudi v naših srcih vzbudili.

Daj Bog, da bi se vse hvale vredno »slov. pevsko društvo« še znanaprej razcvetalo in napredovalo, kakor do zdaj, da bi zamogli tudi v pesmi pokazati, da »Slovan gre na dan«.

J.

Cerkvene zadeve.

Letošnja božja pot Slovencev v Marijino Celje.

Slovenci kot dobri kristjani so že od nekdaj radi romali. Hodili so v Rim, od tod beseda romati in pred več kot sto leti v daljni Kolin ob Reni k sv. trem kraljem. (Köln am Rhein.) Da so najslavnejšo božjo pot v Avstriji, Marijino Celje vedno radi obiskovali in še obiskujejo, razume se ob sebi; samo toliko Slovencev ob enem še nikoli ni bilo v tem velikanskem Marijinem svetišču, kakor letos od 12. do 14. avgusta.

Srečna je bila misel g. J. Pavlina v Ljubljani, prirediti letos poseben vlak za slovenske romarje v Marijino Celje. Vlak je šel iz Ljubljane dne 11. avgusta ob 7 ter je iz Kranjskega pripeljal nekako 25 romarjev v Celje, kjer se je precejšnjemu številu tu čakajočih romarjev pridružil g. dr. Filipič. Veliko Marijinih častivcev je vstopilo na Pragarskem, samo iz Cirkovške župnije 42, izvanredno v Mariboru, blizu 300 oseb in precej na postajah do Spielfelda in blizu 150 v Gradcu.

Srečno se nas je 850 romarjev privozilo v soboto dne 12. avgusta ob 1/2 6. uri v jutru v Neuberg, kjer je v velikanski gotiški cerkvi sv. mašo bral za slov. romarje č. g. dr. Ant. Medved, korvikarij iz Maribora, vodja slov. Marija-Celjskih romarjev. Iz Neuberga je večina romarjev šla peš ali čez nizko planino ali čez

Freien v Marijino Celje, nekaj se jih je peljalo na vozeh. Kateri so pot ubrali čez Freien, občudovali so veličastni slap pri »mrtvi ženi«. Ob 5 uri popoldne so že skoro vsi romarji bili v svetišču M. B. Marije Celjske. O kdo bi mogel popisati, kako pobožno so se naši ljudje vedli, ki so večinoma klečé od velikih topnjic plazili v cerkev tje pred milostno kapelico? Kdo bi mogel prešteti vse solze radosti, ki so se nam vdrle po licih pri prvem pogledu milostne podobe?

Ob 1/2 7. uri večer smo imeli procesijo kot slovesen vhod v Marijaceljsko cerkev. Ob določenem času smo se vsi Slovenci, kar nas je prišlo z romarskim vlakom čez Neuberg in kar jih je prišlo peš iz Kapfenberga, zbrali na spodnjem trgu pri hotelu, »pri belem angelju«. Bila nas je nad tisoč. Skoro vsi smo imeli goreče sveče v rokah. Procesijo je vodil dr. Ant. Medved in njemu na desni in levi sta šla č. benediktinca o. Rihard Selevšek, doma iz Trbovelj in o. Leopold Napotnik, bratranec našega milostnega knezoškofa. Drugih duhovnikov še se je šest vdeležilo te procesije, med temi iz Ljubljane profesor dr. J. Janežič in katehet Smrekar. Popevali smo lavretanske litanije in kako smo jih peli! Slovenci imamo dobra grla in to smo pri tej priliki sijajno pokazali. Vmes so godeci dostojno svirali in podobo Matere Božje so nosila Cirkovška dekleta, opletana in ovenčana z voščeni kronicami. Prišli smo v velikansko hišo Marijino, ki lahko sprejme 12,000 oseb, trikrat smo obhodili na sredi cerkve stoječo kapelico. Na to je vstopil č. g. dr. Ant. Medved na prižnico ter nam je naznanil vsopred za nedeljo in ponedeljek in je povedal slovenskim romarje, pri katerih spovednicah da lahko spoved opravijo. Slednjič so bile pete latinske litanije in dal se je sv. blagoslov.

Edenajst slovenskih spovednikov je spovedovalo, da so lahko naši romarji pripravili veselje nebeski Kraljici s skesano spovedjo in pobožnim obhajilom.

V nedeljo ob 1/2 10. uri popoldne je bila slovenska romarska pridiga. Govoril jo je dr. Ant. Medved z navdušenostjo in vidno gorečnostjo. Povsod se slovenska beseda lepo in mило glasi, posebno pa na ptujem in vzlasti, ako se tako lepo glasi, kakor se je tokrat glasila božja beseda v našem jeziku iz ust dr. A. Medveda. Govoril nam je po vsem v sree segajočem uvodu, da je Marija naša dobra mati in mi pa moramo biti njeni pridni otroci. Večkrat so nam solze silile iz očíj, najlepše priznanje izvrstnemu g. pridigarju so skesane solze, tudi je bila slovesna velika naša za slovenske romarje, katero je pel taisti dr. A. Medved, kateremu sta stregla g. Fr. Korošec, kaplan Cirkovski in g. J. Pavlič, kaplan Hajdinski!

Popoldne so si slov. romarji ogledali dragoceno in veliko zakladnico (Schatzkammer), katera se cení do 40 milijonov gold. Proti večeru so mnogi občudovali dunajsko procesijo krščanskih mladeničev in možev okoli 800 pod vodstvom preč. P. Abela. Ko se je zmračilo, bila je tako imenovana rimska procesija ali kakor nekateri Slovenci rekó, »vrtec so igrali«.

V ponedeljek ob 1/2 7 je bila za slovenske romarje sv. maša z blagoslovom in ob 7 slovo in slovesen izhod. Solze žalosti so pri tem slovesu stale romarjem v očeh, saj je vsako slovo težko in še težje od Matere Marije. Vsi smo Marijo prosili, naj nam izprosi to milost, da bi bili vredni še enkrat priti v Marijino Celje, pa če to ni božja volja, da bi vsaj vsi bili tako srečni, da bi po tem revnem življenju prisli k Mariji v sv. nebesa, kjer ne bo ločitve, temveč neizrekljivo veselje na vse večne čase.

Ako kdo čislanih bralcev hoče kaj več vedeti o Marijinem Celju, naj bere v Mohorskih knjigah: »Življenje preblažene Device in Matere Marije in sv. Jožefa«